

SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILA FRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980 Núm. 55 ABRIL de 1985.

HA ARRIBAT PASQUA

FAREM PASQUA?

LA LLENGUA CATALANA

Després de la remisió del Govern Balear del Projecte de Llei per a la Normalització lingüística al Parlament de les Illes, el procés normalitzador de la Llengua Catalana a les Balears és ja un fet imparable.

Dins el més pur antagonisme per normalitzar la nostra llengua, ens trobam amb individus que, basats en la diferència fonètica i d'un cert nombre de mots o paraules del català del Principat de Catalunya en relació a la "llengua de Mallorca", es fonamenten per crear un "anticatalanisme" que lluita amb unes bases desvaloritzades contra el que "ells" solen anomenar "catalanització de Mallorca".

Políticament, la nostra Comunitat Autònoma no depèn en cap manera de Catalunya, però històrica i culturalment els llaços entre Balears, València i Catalunya són evidents i prou clars. Sols un ofuscat i radical "mallorquinisme" que defensa el mallorquí contra tot raonament sòlid i demostrat, el defineix com a "llengua de les Balears", oblidant-se que a Menorca, Eivissa i Formentera, també tenen les seves pròpies modalitats, mots i, sovint, la mateixa fonètica, diferent a les de nosaltres els mallorquins.

La majoria d'aquestes persones que veuen la "bubota" catalanitzadora a cada cap de cantó, solen ésser castellano-parlants que creuen haver colonitzat les illes que els ha donat treball,

teulada i menjar; i que contràriament han intentat, i de fet ho han aconseguit en part, castellanitzar-nos. Dit en poques paraules, ens han fet mesclar nous amb caragols conseguint introduir en el nostre vocabulari una gran quantitat de castellanismes o barbarismes que avui en dia empram i que sols normalitzant la Llengua Catalana podrem esborrar i recuperar les nostres arrels culturals.

Altra part d'aquesta febre anticatalanista afecta a individus que menyspreant els convenciments dels filòlegs balears sobre la llegitimitat dels illencs a definir el català com a llengua de les Balears, intenten cultivar dins la ignorància històrica, és a dir, allà on la gent ignora la seva història de poble, les seves arrels i la seva identitat, una divisió lingüística que freni la normalització de la Llengua Catalana.

Anecdòticament, els grans defensors del "Mallorquí", el defensen escrivint en castellà, llengua que avui, per molts de padrins no deixa d'ésser una llengua estrangera. No obstant això, aquests grans defensors solen ignorar que tota llengua no està sols formada de paraules, sinó que precisa d'unes normes lingüístiques que ens portin a la redacció d'una frase a on es pugui distingir la vertebració gramatical de la mateixa.

No hem de creure que quan es parla o xerra del Català, es refereix solament a la llengua dels catalans. La Llengua

MALNOMS

Catalana, el Català, defensa els vocables i modismes propis dels mallorquins, menorquins o eivisencs, el que no defensa són els castellanismes i barbarismes que empram molt sovint quan parlem o xerram. Per tant, a l'hora d'escriure en la nostra llengua, precisam d'unes normes lingüístiques, si encara no les sabem, i d'uns vocables o paraules propis i no imposats, rebutjant tota mena de castellanismes, que és per ací on el "Mallorquinisme-ignorant" ens vol empeltar el seu "Mallorquí".

Som molts els qui anomenam "Mallorquí" al Català de les illes, i quan ho deim no pensam amb una llengua exclusiva dels mallorquins sinó més bé ho feim erròniament per definir la Llengua Catalana amb les modalitats i varietats insulars. A partir d'ara i mitjançant la Normalització Lingüística podrem seguir recuperant la nostra llengua, la nostra identitat com a POBLE i les nostres arrels culturals salvaguardades per la LLENGUA CATALANA.

Miquel Barceló.

- I no heu trobat res millor que retreure els malnoms?.

- Tens raó en lo de retreure. Perquè en veritat molts de malnoms se posaren com a cosa ofensiva.

- El malnom (castellà "mote") s'empra sovint per rebaixar ses persones que han conseguit una posició per damunt els altres, diu el filòsof Rubert de Ventós.

- Molts de malnoms se posaren per fer befa, rebatiant amb cruel ironia, exercitant s'imaginació per treure una caricatura, un defecte.

- Tot això és ben ver, però amb el temps molts de malnoms ofensius han perdut es seu verí i han estat acceptats i tot això té un gran valor des d'es punt de vista de sa Filologia, la Història, la Sociologia,...

- Tot això vola molt amunt. A jo lo que m'interessa és sebre d'on sortiren molts de malnoms, i la cosa no la veig massa clara.

NOT.

- I not d'on ve?.

- Els portador d'aquest malnom són els qui podrien donar llum. Pareix que ve del topònim (nom de lloc) de Son Not, possessió dins el terme de Porreres i per tant veïnat de Vilafranca.

"Sa madona de Son Not
mos feia menjar a les fosques
i mos passàvem ses mosques
per miques de camaiot."

- No serà que dins aquesta família hi ha hagut gent notable?.

- Això és una altra qüestió. És ver que el bisbe Monsenyor Damià Nicolau és de la família Not. I el seu germà mestre Jaume Not de Sa Farinera, va ser un home especialment dotat per la mecànica.

TIU.

- D'on surt Tiu?.

- Tiu és una reducció familiar del nom de dona Beatriu, -segons es diccionari-, i aquest malnom els ve d'una avantpassada de nom Beatriu. La darrera Beatriu vilafranquera va morir fadrina.

- Es un nom poc freqüent dins la pagesia. Aquí trobam més Maries, Margalides i Catalines. Per això se quedà en malnom.

Miquel Forit.

GLOSES

*Escoltant per un foradí
vaig sentir una explosió,
sa llibertat d'expressió,
iqué només és segons per qui?.*

*Sa mestra sempre me renya
perquè sa lliçó no he sabut,
m'agrada sentir d'assegut
sa guiterra d'en Tomeu Penya.*

*Quan li sent cantar sa perdiu,
que en es parèixer és tan fenera,
en veure-la tan revetlera
sempre hi ha qualcú que riu.*

*Am un capell sense cofa
li feren pegar un "gisco",
voldria sentir s'altra "disco"
a veure si hi ha una carxofa.*

*Alerta a ses grapatetes
que poren dur un mal resultat
si no dus es cordó ben fermat
te fugiran ses sabatetes.*

*Si mos volen matar es milans
que segons veig ja n'hi ha pocs
p'es pobles i per altres llocs
farem un Comité de Vigilants.*

*Quan tenia sa padrina
me manava per sa mà,
ara no puc anar a passetjar
perquè m'han fotut sa benzina*

*Si es coll té un embós
es menjar no hi passa,
p'es carrer i sa plaça
solen anar de dos en dos.*

*Hauriem d'armar un comité
per viure tranquils per aquí
perquè ja diuen en mallorquí:
guarda't i jo et guardaré.*

Jaume Nigorra.

NISSAGA DE SEN

Va de poesia nostra, de vocabulari pagès. No d'una pagesia mallorquina general, sinó més bé d'una pagesia molt pròxima a nosaltres, la pagesia del Pla de Mallorca. El vocabulari pagès que s'emprava a les possessions del Pla. "Nissaga de Sen" és la darrera "parida", com diria ell, d'En Jaume Santandreu, d'En Jaume poeta, d'En Jaume pagès.

Després de "Mamil·la encara", En Santandreu ens presentà el dissabte 23 de Març a l'Escola Parroquial, en presència de mig centenar de persones, "Nissaga de Sen", un llibre poètic d'arrel, tronc, branques i fulles pageses. Un llibre que surt de la terra. Un llibre de Foravila, reflecte d'uns sentiments viscuts de prop. És tota una recopilació d'un vocabulari "passat de moda" però encara part de la vestimenta del poble pagès mallorquí.

Miquel Barceló.

GRUP EXCURSIONISTA

Dia 14 d'Abril hem pensat d'anar a donar "la volta al Puig de Bàltx". Sortirem a les 8 h. de Sa Plaça de S'estany, per poder arribar al Port de Sóller d'on començarem l'excursió.

Els interessats apuntau-vos abans de dia 8 al Cafè Amengual.

Dipòsit: 500 ptes.

LA PASTENAGA

La pastenaga (*Daucus Carota*) és una planta umbel·lífera, el seu nom llatí, carota, procedeix del grec karotón que significa "color de safrà" al·ludint al color de la seva arrel.

Es tracta d'una hortalissa d'agradable gust i variades propietats saludables. És un aliment alcalinitzant molt nutritiu i remineralitzant. Les seves propietats generals són:

- Augmenta la resistència general de l'organisme, reforçant les defenses naturals, estimula la formació dels glòbuls sanguinis d'on deriven les seves propietats antianèmiques.

- Conté un factor de creixement.

- Favoreix les funcions digestives regulant-les (infeccions intestinals, diarrees, úlceres).

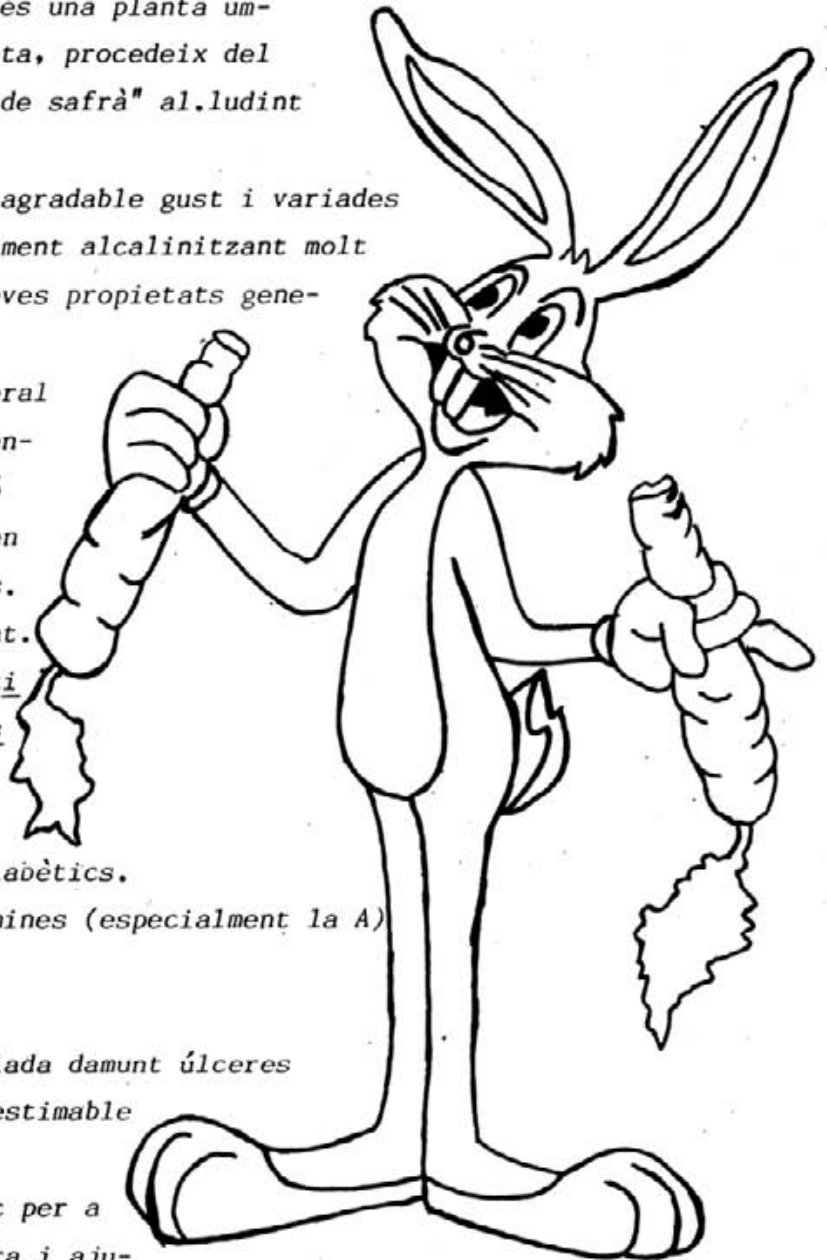
- Té substàncies hipoglicèmiques que són recomenables pels diabètics.

- Per la seva riquesa de vitamines (especialment la A) és notable l'augment de la visió.

US EXTERN.

L'aplicació de pastenaga rallada damunt úlceres a les cames i cremadures, és una estimable ajuda per a la seva curació.

També les locions del seu suc per a l'esment de la cara, donen frescura i ajuden a combatre les arrugues.

Escola de Mallorquí (Grau Superior).

CONVERSAM AMB...

De poc temps ençà, l'aigua dolça ha passat a ser una de les coses més apreciades. Potser sigui perquè aquest darrers anys no ha plogut amb la intensitat que ho feia abans.

Sentim a dir que per Ciutat l'aigua torna salada i no es pot beure, que els embassaments de Cúber i el Gorg Blau estaven ja a baix de tot del seu nivell (dic estaven, perquè pareix esser que amb les darreres pluges d'aquests dies passats han revingut una mica), els arbres necessiten urgentment més aigua per a les seves arrels, els pous de cada més buits, els corrents d'aigua subterranis més eixuts... Per totes aquestes coses és pel que deim que de cada dia l'aigua és més apreciada. Qui pot trobar aigua per poder regar n'està ben content perquè, com més va, més són els qui es troben amb els forats secs i, allà on no fa gaire hi brollava el líquid, ara hi trobam teranyines.

Per xerrar de totes aquestes coses i conèixer un poc damunt-damunt el tema de la "Radioestesia" hem passat una tarda amb D. Guillem, Es Secretari, asseguts davant la xemeneia del seu xalet de Sa Punta.

D. Guillem, crec que el primer que hauríeu de fer és explicar-nos el significat d'aquesta paraula, nova per a nosaltres, "la radioestesia".

Mira, és una paraula composta de la llatina radius (raig) i de la grega aisthesis (extensió). Per tant la "radioestesia" consisteix en recollir l'extensió de les ones, és més una facultat innata a la persona vivent, es pot considerar que el 60% de les persones tenen aquesta facultat.

Per a què serveix?

La "Radioestesia" serveix per a captar les ones sense límit de distància que emeten tots els cossos sòlids, l'íquids i gasosos. La "Radioestesia" té aplicació en tots els camps de la naturalesa, tant a l'agricultura, a la ramaderia i, fins i tot, en casos de malaltia. A l'agricultura serveix per a diagnosticar els corrents d'aigua i minerals, tant en el seu estat físic com químic.

"FOU CURIÓS COMPROVAR QUE EL PÈNDOL M'ESTIRAVA TANT O MÉS QUE A AQUELL HOME".

Com us teméreu que vós teníeu radioestesia?

Quan havia de fer el forat a ca meva, va venir un cercador de Manacor, però aquell home quan va haver mirat una estona digué: aquí n'hi ha molta, crec que hi ha més de cent mil litres. Jo em vaig posar a riure perquè no hi creia gens amb aquestes coses, aquell home se va empipar de tal manera que em digué: jau es pèndol i mirau-ho vós mateix si n'hi ha d'aigua. Fou curiós comprovar que el pèndol m'estirava tant o més a mi que aquell home.

Quines facultats requereix la persona que ha d'aplicar la "radioestesia"?

En primer lloc ha de tenir bona salut, en segon lloc la disposició del radioestecista ha d'esser també completa i ha de destinar el seu esforç a l'aplicació de les seves innates facultats en conseguir el fi que es proposa; això és saber-se concentrar i això s'aconsegueix relaxant els seus sistemes nerviós i muscular.

"LA RADIOESTESIA DETERMINA ELS CORRENTS D'AIGUA SUBTERRÀNIA".

Una de les aplicacions més importants que té la "radioestesia", sens dubte la més important i de més transcendència en els pobles rurals, és la determinació del corrents d'aigua subterranis. Per determinar aquests corrents d'aigua hi ha dues maneres. Una recórrer la finca i l'altra captar-los des d'un lloc determinat de la finca.

GUILLEM BARCELÓ

Ens podríeu explicar cada un dels dos sistemes ?.

En el primer cas es poden recórrer les quatre partions de la finca o bé recórrer-la en diagonal(de cornaló a cornaló), sempre duent amb les mans el pèndol o la baqueta (verga). En el segon cas es tracta de captar el raig principal del corrent, és el sistema que jo empr normalment, ja que té molts d'avantatges, pots assenyalar la direcció del corrent, els metres de distància, profunditat on es troba l'aigua, la quantitat que en passa, nivell fins on pujarà una vegada haver fet la perforació. També puc dir si l'aigua serà salada o dolça.

I la gent creu que tot això pot ésser veritat, o no s'ho acaben de creure?.

No, no creuen en les possibilitats de la "radioestesia", i l'enemic més gros té el seu origen en la gran quantitat de practicants, que sense tenir un coneixement exacte l'apliquen i no obtenen els resultats que tocaria obtenir en cas de conèixer a fons aquesta matèria.

"DUC UNS DOS-CENTS

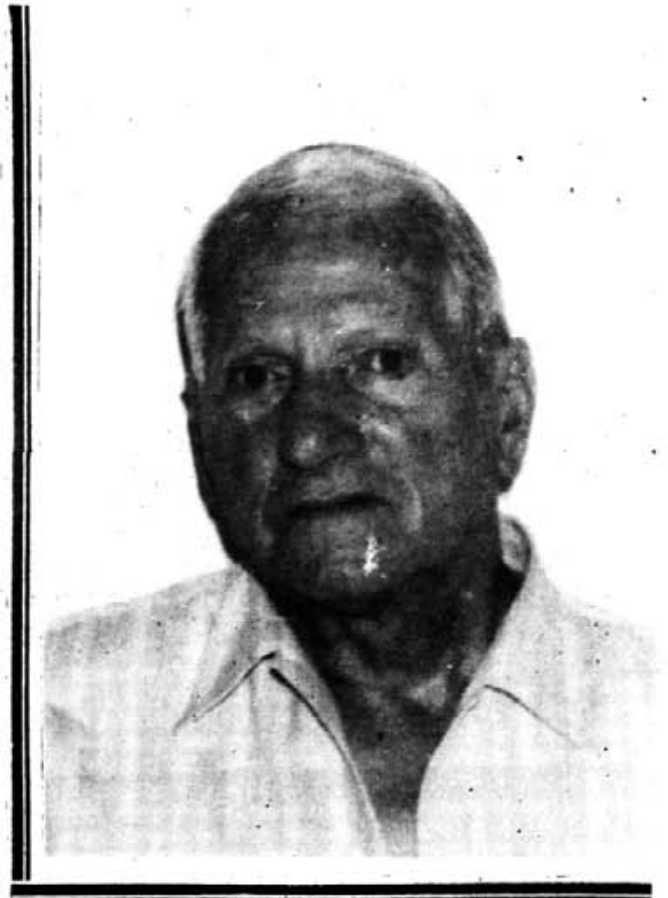
FORATS MARCATS"

Què heu anat per molts de llocs a cercar aigua ?. I per tot allà on heu dit n'hi ha haguda ?.

He anat al manco a una trentena de pobles, i duc uns dos-cents forats marcats. Dels que en tenc coneixement tots tenen aigua llevat d'un 1 a un 1'5 % dels casos; però hem de pensar que el forat no sempre és ben vertical, i això fa que a vegades no trobin l'aigua que tu has assenyalada.

Tants de llocs com heu anat, segurament que ens podreu contar qualche anècdota...

A la Base Militar de Son Sant Joan, aplicant el sistema aquest del raig principal es varen determinar dos corrents d'aigua un del quals vaig dir que era salada i l'altre dolça. Una vegada feta la feina allà hi havia reunits un nombre bastant considerable de soldats amb el seu major, em va parèixer

que es dubtava de la meua forma de procedir i els vaig dir: vosaltres no creis el que jo dic, no és ver?; ells contestaren, fent sa mitja, no no ho creim. Per convèncer-los els vaig dir: Ara des d'aquí us puc dir en aquell pou d'allà (un pou que hi havia a uns 150 o 200 metres lluny), de quina part hi va l'aigua, la profunditat, si és dolça o salada. Ho provàrem i els ho vaig endevinar tot. A més sé que s'ha feta la perforació i que hi ha aigua dolça en quantitat.

Com veim el tema aquest de la "radioestesia" és força interessant, les seves possibilitats, com ens ha dit D. Guillem, són molt amples.

Ens agradaria tornar-ne xerrar un altre dia, i descobrir un poc més aquest món fantàstic i al·lucinant del que fins ara, molt poc o gens n'havíem sentit parlar.

Antoni Amenqual.

ELS DOTZE SERMONS

La processó dels dotze sermons es feia pels carrers. A cada poble hi havia uns quadres del "passos" en rajoles o sinó unes creus de fusta que indicaven les estacions.

Predicava els dotze sermons el mateix capellà que havia predicat La Quaresma a la vila, era un predicador extern, d'un poble de veïnat o de Ciutat, que havia estat a la vila durant tot el temps de la Quaresma i com que no tenia res més que fer, més que els sermons, passava el dia passejant-se, parlant amb el poble i així arribava a conèixer un poc els seus costums. Encapçalaven la processó les vexil·les (espècie de benderoles amb les insignies de la processó pintades, que encara es poden veure penjades dins la sacristia), seguides de dues llanternes i tots els homes del poble. No en faltava ni un. Després, tres cuculles vestides amb túnica blavosa de roba comuna, una de les quals duia una trompeta, l'altra ajudava a portar la creu al Bon Jesús fins a la sortida del Cirineu i l'altra manava al Bon Jesús fermat amb una corda.

El Bon Jesús vestia túnica blanca, cabellera fins a la cintura tapant-li la cara i coronat d'espines. Del coll li penjava una argolla amb una cadena d'uns quinze quilos travada a la cintura perquè no l'ofegàs i que li rossegava dues o tres passes.

Presidien la processó tots els capellans i el rector amb capa pluvial. A cada una de les estacions un escolà tocava el culís (campaneta un poc més grossa que la normal, que també s'emprava per acompanyar el viàtic), i tothom quedava aturat. Acabat el sermó la cuculla tocava la trompeta i tothom es posava en marxa.

Començava la primera estació amb el cant de la sentència que cantava un primatxer o un seglar que molts d'any fou en Joan Not. A la quarta estació, situada al carrer de Sant Martí, sortia la Puríssima vestida de negre amb gipó i mocador blanc, feia una profunda inclinació de cap davant el Bon Jesús i després, amb cara de pena, seguia darrera Ell (és la mateixa que vestida de cel surt el dia de Pasqua, amb cara riolera).

En el carrer de l'Amargura, a l'estació que feia cinc, de dins les figures de moro del trast de Na Collet sortia el Cirineu que vestia túnica morada, caperutxa curta, una destal a la cintura i es tirava als peus del Bon Jesús i els besava. Després abraçava la creu i amb la destal li pegava tres cops.

En el carrer de Ramon Llull, d'una casa particular en sortia la Verònica (era una dona de car i os) vestida de color grana i vel blanc; duia amb les mans un mocador aplegat, es postrava davant el Bon Jesús i amb tanta lleugeresa desplegava el mocador (on hi havia pintades tres cares del Bon Jesús) que la gent quasi no se n'adonava i pareixia haver eixugat la cara al Bon Jesús.

Quan poc temps després es feia la processó a dins l'Església, abans d'haver-la eixamplada i allargada, no cabent-hi la gent, a la sisena estació tots sortien, i entraven els qui esperaven defora i assistien a les sis darreres estacions.

Les famílies, si l'home hi anava a la primera part, la dona hi anava a la segona i així tothom acudia als dotze sermons.

Mossen Llorenç Galmés.

SETMANA SANTA

DIJOUS DIA 4.- -Dijous Sant-

- A les 21 hores celebració de l'Eucaristia. Processó.

- A les 22'30 Hora Santa i a les 24 hores final de la vetla.

DIMECRES DIA 5.- -Dimecres Sant-

- A les 21 hores celebració litúrgica.

DISSABTE DIA 6.- -Dissabte Sant-

-A les 21 hores celebració pròpia del dia: benedicció del Foc i de l'Aigua, batejos i celebració de l'Eucaristia.

DIUMENGE DIA 7.- -Dia de Pasqua-

- A les 11 hores, a la Plaça de l'Ajuntament, trobada de Crist ressuscitat. Processó. Litúrgia de l'Eucaristia.

Sortida - Estudi AL PUIG DE RANDA

La font de Randa

* * *

Els alumnes de 8.e del nostre poble juntament amb els de Sant Joan, Montuïri i Algaida, vàrem fer una sortida al puig de Randa el passat dia 8 de març.

- Primer partírem de Vilafraanca amb autocar, pasàrem per Sant Joan i Montuïri, recollint els atòls menys els d'Algaida que vengueren a Randa en bicicleta.

Arribàrem al poble de Randa i allà tots plegats vàrem formar grups de treball. Després vàrem visitar l'adoberia de pell.

Pujant el Puig anàvem recollint diverses plantes; ens aturàrem a Gràcia, a Sant Honorat i seguírem cap a Cua on dinàrem, fèiem treballs, etc. A dalt feia molt temps, amb boira i un vent horros.

Davallàrem molt aviat per una rosseguera.

L'objectiu d'aquesta sortida fou el coneixement de la nostra geografia, història, vegetació, etc.

Tots vàrem fer molts d'amics.

* * *

Aquesta xilografia que representa el Puig de Randa il·lustra l'obra de Ramon Llull "Ars inventiva veritatis", impresa a València l'any 1515.

Segona Etapa. 8.^e

Effigies ac descriptio montis Rande.

Esports

Campions comarcals
de basquetbol

VOLEIBOL

Aquest mes passat tornaren començar altra vegada les competicions esportives de voleibol amb el Torneig de Primavera.

A l'equip de Vilafranca s'han produït dues novetats importants. En Josep Lluís "Tris", jugador manacorí que ja jugà l'any passat amb el nostre equip, ha tornat per integrar-se al conjunt masculí com a jugador i com a entrenador. L'altra gran novetat és que l'equip femení sènior de voleibol torna altra vegada a la competició amb caràcter experimental per veure si la pròxima temporada pot disputar la Lliga, cosa en principi bastant difícil però no impossible. Les components del nou equip femení són les següents jugadores: Montse Amengual, Magdalena Barceló, Montse Bauzá, Magdalena Ferrer, Miquela Font, Margalida Gayà, Margalida Portell, Margalida Rosselló i Maria Sansó. Esperem que els dos equips tenguin més bones actuacions en les seves respectives confrontacions del Torneig de Primavera que en el començament, ja que aquests han estat llurs resultats:

EQUIP MASCULÍ

VILAFRANCA-BUNYOLA	2-3
VILAFRANCA-PETRA	2-3

EQUIP FEMENÍ

SANT JOAN-VILAFRANCA	3-0
----------------------	-----

Dels tres partits que hauria d'haver jugat el Vilafranca, equip femení, sols n'ha jugat un, front al Sant Joan, on fou clarament derrotat per 3-0, en un

partit interessant en el que s'enfrontaven les actuals campiones de Balears amb les ex-campiones, quedant clar que al nostre equip li manca molt de rodatge per poder ocupar el lloc que en teoria li pertoca.

Els altres dos partits, CALVIA-VILAFRANCA i VILAFRANCA-SANT VICENÇ, no s'han arribat a disputar. En el primer, algunes de les components vilafranques no trobaren el camp del Calvià, i contra el Sant Vicenç, l'equip ciutadà suspengué el partit comunicant a la Federació de Voleibol que la seva entrenadora, una monja, no podia assistir-hi perquè tenia missa i per això, demostrant tota una mala educació i descortesia cap al conjunt vilafranquer al no tenir-lo en compte, es decidí la suspensió del partit.

L'equip masculí de voleibol, tampoc porta, de moment, una trajectòria gaire bona, amb sengles derrotes en el Poliesportiu Escolar de Vilafranca. Gràcies a la manca de fons físic, en el darrer set del partit contra el Bunyola, aquest ens guanyà per 2-3, tancant la seva justa victòria amb un parcial de 0-15. La falta d'entrenament d'alguns jugadors als qui els resulta pràcticament impossible entrenar amb normalitat, és la gran causa derrotista del conjunt de Vilafranca.

Farem menció especial al partit Vilafranca-Petra, perquè el partit fou molt interessant en quant a joc i resultats que acabaren amb un 2-3 favorable a l'equip petrer, 7-15, 16-14, 9-15, 15-11 i 9-15 que justifiquen en certa manera les poc més de dues hores de duració del partit. El resultat final es pot qualificar de just. Es veren jugades llargues i de gran qualitat on el Vilafranca en estar en possessió de "saque", el solia perdre en la majoria de tretes.

No podem passar per alt el que alguns jugadors locals, a la poca forma física que puguin tenir, la perdin una i altra vegada per la boca, protestant les decisions dels àrbitres, com és el cas d'En Pep "Julià" i d'En Biel "Noguera", que va fer mèrits sobrats per ésser expulsat, però que la transigència arbitral l'afavorí. Ambdues actuacions serien de destacar, de no ésser pels nirvis que es transformen amb pro-

Esports

testes reiterades. El comportament deploable d'aquests jugadors damunt la pista poliesportiva, perjudica l'actuació de tot l'equip que ha d'estar pendent de les seves "escapades" cap als àrbitres, en aquesta ocasió massa benvolents. Els nirvis s'han d'espair jugant i no protestant, consideram des d'una òptica objectiva. Desitjam que rectifiquin en pròximes actuacions llur comportament antiesportiu, en benefici de la pròpia imatge del Club Voleibol Vilafranca.

Maria Sansó.

Jocs Escolars

Per algunes de les competicions de jocs escolars ha finalitzat ja la temporada. Una d'elles és el basquetbol, quedant l'equip infantil femení campió de la comarca amb els següents resultats:

Partits jugats	14
Partits guanyats	9
Partits perduts	3
Partits empatats	2
Punts a favor	227
Punts en contra	105

Les jugadores de dit equip són Nicolau, Barceló Sansó, Barceló Riera, Sastre, Sastre Mascaró, Gomis, Sansó Mestre, Sansó Mascaró, Bauzá, Morlà i Bover. Des d'aquí l'enhorabona a totes elles per haver aconseguit dur l'equip a la fase intercomarcal. Esperam i desitjam que acabin dita fase amb uns resultats favorables.

El proper mes informarem del que hagi succeït. Donam també les gràcies als pares que han col·laborat.

Simó Mestre (Entrenador)

ESCACS

Dintre els jocs escolars d'enguany hi ha entrat per primera vegada la modalitat d'escacs dins les categories Alevins-infantils. S'han celebrat al llarg de la temporada moltes partides, aconseguint uns bons resultats, quedant a molt poca distància dels campions de la comarca. Els components de l'equip infantil són: Melcior Oliver, Gabriel Gelabert, Mateu Català, Gori Bauzá i Marc Artigas. Els de l'equip d'alevins

A: Núria Artigas, Damià Monserrat i Cristina Palet. Alevins B: Jordi Roselló, Guillem Bauzá i Sebastià Bover.

A tots ells l'enhorabona per haver participat.

Tomeu Ferrer (Entrenador).

CICLISME

Dia 19 de març, Festa de Sant Josep, Sa Voltadora de Vilafranca va esser, una vegada més, lloc de reunió de tota l'afició mallorquina a aquest sufragat esport del pedal.

Per primera vegada en molts d'anys poguérem tornar aplaudir un vilafranquer, En Toni Mascaró, qui, malgrat haver estat malalt tota la setmana volgué prendre part a la carrera i ho féu sense plànyer-se gens ni mica, donant en tot moment una lliçó de pundonor i de força que ens fa conrear esperances de veure'l molt prest en els llocs més destacats del ciclisme mallorquí.

Es disputaren proves per a tots els gusts Alevins, Infantils, Cadets, Fèmines, juvenils i aficionats.

Dins els juvenils es va veure una gran superioritat dels dos corredors del CC Molins de Vent, J. Tomàs i Aynat; el primer donà una verdadera demostració del què és i del què pot arribar a ser dins el ciclisme i el segon un gran esprinter.

A la carrera d'aficionats, també superioritat total del mateix club, destacant la labor d'equip dels seus homes envers el primer classificat En Jaume Pou, que demostrà la seva superioritat actual a l'hora de disputar els esprints.

CLASSIFICACIONS

Combinada juvenils

Miquel Aynat

Jaume Tomàs

J. Balaguer

P. Pou

A. Ferrer

D. Monserrat ... i fins a 14

Combinada Aficionats

Jaume Pou

Fc. Bennassar

Bmeu. Munar

A. Caldentey

A. Martínez

G. Roselló... i fins a 18 classif.

Antoni Amenqual

notícies fresques

DIES 22,23 i 24 d'abril, a l'escola parroquial es farà un curset prematrimonial per a tots els festejadors que pensin casar-se dins aquest any. Tots els qui feis comptes donar aquesta passa pensau que és obligatori aquest curset per poder-la donar.

-++-++-++-

EL CARTER ens ha encomenat dir-vos que a tots els qui no els hagi arribat el nou "llistí" de telèfons, ell els té i podeu anar a cercar-lo a la carteria, de les 10½ a les 11½ del dematí. Als abonats nous d'enguany no els en toca.

-++-++-++-

ENHORABONA a les dues nines Cristina Susanna Palet Gelabert i Maria Josepa Català Bauzá, pel seu èxit aconseguit en el concurs de català que el Consell Insular de Mallorca patrocina en el Diari "Ultima Hora".

-++-++-++-

DIA 27 i 28 d'abril es durà a terme un ginkama excursionista, l'any passat hi assistiren més de 20 grups de tota Mallorca; aquest any segurament hi prendrà part qualche grup de Vilafranca. Els interessats s'han de posar en contacte amb En Joan Jaume i us informará de les bases.

-++-++-++-

DIES 4,5,6 i 7 d'abril. Acampada excursionista a Lluc, es farà una excursió diari pels voltants.

FA UNS quants dies els carrers de la vila han sofert modificacions de circulació vial. El carrer Nord és direcció prohibida a partir de la intersecció amb Benjumeda del Rey fins a la carretera. El carrer d'es Sol també és direcció prohibida de la carretera fins a la travessia amb el carrer principal. I el carrer Santa Catalina tampoc té accés per la carretera, per tant no s'hi pot pujar, però en canvi, sí devallar-ne.

-++-++-++-

AQUEST mes passat va ploure com feia temps no ho havia fet. Pareix a ser que pels sembrats ja a plogut que basta però pels arbres i pels pous encara podria ploure un poc més i no hi seria de més.

-++-++-++-

NAIXEMENTS.-

En Francesc Company Sastre, fill de Joan Company Gayà i Magdalena Sastre Nicolau.

Isabel Sansó Estrany, filla de Miquel Sansó Riera i Maria Estrany Font.

-++-++-++-

ELS QUI VULGUIN assistir a un curset de topografia (maneig de la brúixola, llegir mapes sobre el terreny, coordenades, rumbos, etc...) s'han d'apuntar a Na Bàrbara Sastre o bé a En Joan Jaume. Aquest curs és molt interessant, sobretot pels practicants de l'excursionisme.

ELS DIFUNTS DE LA VILA

En Bartomeu Isern Montblanc -Tomeu de Boscana- va morir a Ciutat el passat dia 12.

També passà a millor vida Na Joana Maria Mas Bover, a noranta anys d'edat, el passat dia 13.

